NASCHRIFT

Van het begin, in 1959, af heb ik mijn aan het strand verzamelde materiaal gedurende ca 20 uur in kraanwater (hard, Pijnacker) bewaard, alvorens het in goedkope glazen buisjes op te bergen. Ge-

distilleerd water heb ik nimmer gebruikt, maar wel steeds het glaswerk vooraf inwendig met een vochtige (daarnaast ook in het huishouden gebruikte) zeem gereinigd en vervolgens gedroogd. Achteraf spijt het me niet wat voorzichtiger geweest te zijn met onbekende chemicaliën in zeem en water, omdat mijn ervaring dan waardevoller zou zijn geweest. Onder de binoculairloupe zie ik nu aan de binnenzijde van de oudere, met een wattenprop afgedichte, glazen buisjes talloze uiterst kleine druppeltjes, en soms ook vele witte, kristallijn ogende "stofjes". Beide moeten zich daar in de loop der jaren hebben afgezet. Van aantasting van de schelpjes is mij nog nooit iets gebleken, maar dat zou nog best eens kunnen komen. De oorzaak van de druppeltjes ligt vrijwel zeker bij het glas, die van de "stofjes" misschien bij aan de watten toegevoegde chemicaliën (ontkleurings- of ontsmettingsmiddelen?). Omdat vooral de druppeltjes gemakkelijk over het hoofd gezien kunnen worden, zou ik het waarderen als de heer Voorwinde zich er nog eens van zou willen vergewissen of iets dergelijks bij hem toch misschien niet ook optreedt.

Vooralsnog geloof ik dat we er goed aan zullen doen ons materiaal zo weinig mogelijk met de hand te beroeren, en het ook niet, zoals met heel klein en met breekbaar materiaal zo handig is, met een met speeksel even vochtig gemaakte vinger te verplaatsen. Gedurende een etmaal in gedistilleerd water weken lijkt zeker niet schadelijk en misschien nuttig. Goed droog in een gelatine-capsule opbergen is misschien toch wel het beste, ondanks de door de heer Voorwinde vermelde ongunstige ervaringen. Want dat er met glas wat aan de hand kan zijn lijkt wel zeker. Bewaren in een vochtige schuur of een onverwarmde (en daardoor relatief vochtigere) kamer lijkt ook niet zo best.

A.V.